

vice opiniunculam hanc, tam infirmam innixam destinam ac tibicine, quin de musto & lacu adhuc ferventem recenti suspendisse paxillo. An *Papa Romano* palpum obtrudere voluerit, equidem dubito. Nobis placet illud *Poetae*:

- *Perf. sat. 1.*

- - - non si quid turbida Roma
 elevet accedas, ex amene improbum in illa
 castiges trutina, nec te quasi veris extra.
 nam Rome quis non? ab si fas dicere! sed fas.

Brighthma.
 R. Gaon, a
 Lapide
 R. Jachiad.
 v. Menasseh
 de Ter. vitæ
 1.7. sect. 1.

§. 24. III. Denique depingitur à termino fatali ac *Jen-*
λάτω: וְהָצִלָּהּ עַל-פְּרָהּ וְעַם כִּי נִהְרָצָה נְעֻשְׁתָּוֹרֹה Et
prosperè aget, usquedum furor ejus consummatus fuerit. ita enim
est prædefinitum Sunt qui ad Deum hæc referunt. *Jarchi*:
 וְעַד שֶׁיָּבֹא אֶת-הַקְּבֵה מִשְׁרָאֵר usq. dum ira Dei ab *Ismiël* recedat.
 sed perperam! *Terminus* prosperi successus ei figitur verbo:
 וְחַרְצֵי חַרְצֵי יָמָיו quod *de vite pausa* occurrit *Job. XIV. 5.* חַרְצֵי יָמָיו *dies*
vite cui libet homini sunt *prædefiniti*: ita commentatores ex *E-*
brais *R. Salomo Jarchi* & *R. Levi ben Gerson*: קְצוּבִים וּמוֹגְבָרִים
statos ac determinatos, interpretantur è *Græcis* *Septuaginta* *duum-*
viralis, *δριθυμντες*. *Polychronius* ὁμοσμυρτες. *Julianus Halicar-*
nassensis ὁμοσμυρτες: τας τζωης ωρας πληρωσαι, ες ωει εκα-
 στον επηξεν η δικαιοα & ηεω ωενοια. *vite periodum adimplere*,
quam unicuiq. justa Dei providentia fixit. *Rasi*: כַּשְׁתַּכְרָה גְזִירָתוֹ
quousq. supremum fatum impleatur כִּי כִמוֹ כִּשְׁתַּכְרָה quod ei
 est *præordinatum*. Et hæc ratione *præscientiæ* Dei
 omnituentis intellecta volumus, quæ nullam rebus *fata-*
litatem, aut *necessitatem*, quam vocant, *consequentis* im-
 ponit, sed *consequentia* tantum, seu *ex immutabilitate suppositi*
oriundam. Videnda catena *Pp. Græcorum in Jobum*, quam è
Bibliotheca Oxoniensi Bodlejana primus *Græcè* edidit, *Patricius Junius*.
 Atque hæctenus *Daniel* & ὁμοσμυρτες & ὁμοσμυρτες
Antichristum Ecclesiasticum delineavit.

§. 25. Porro κατ' ἐπεξηγήσειν singula membra totidem
 versibus diducit. v. XXXVI. *fastum* exaggerat *tyrannicum*:
 וְאֵל אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו לֹא יִבְרָן וְעַל חַמְדַּת נָשִׁים
Et Deum Majorum suorum insuper habebit, nec desiderium mu-
 lie-